

Weer vergeleek ik deze ontmoeting in gedachte met de vorige. De aarzeling was nog grooter dan toen en zijn stem klonk dof en onvast, toen hij vroeg: „Wil u me nog een hand geven, al ben ik een boef?”

„Ja Job, dat wil ik, en als die hand weer vereelt is door eerlijken arbeid, kom dan nog eens terug, want dan druk ik hem met heel wat meer plezier. Dit is geen hand voor een krachtig man als jij bent. Zeg Job, (met een zijdelingschen blik op zijn makker, die zich bescheiden op den achtergrond had gehouden) is hij een goed vriend?”

„Ook een boef” zuchtte Job en verdween.

Och, hoe vaak verontrusten of verheugen wij ons zonder reden over een jong karakter. Ik was ontstemd over dit gesprek. Als zoo'n jongen zich niet kan staande houden, hoe zouden de zwakke broeders het dan doen? Een jongen, naar wiens karakter ik er verscheidene zou hebben willen vervormen, als ik er de macht toe had gehad, was op zijn twintigste jaar een mislukt man. Ik betrapte mezelf de eerstvolgende dagen er wel eens op, dat ik moedeloos dacht: „Waartoe dient ons werk, ons werk vooral, dat maar hoogstens tot het zevende jaar reikt. Wat baat het, of wij trachten, het goede zaad te strooien in die kleine hartjes? Zoodra het leven hen aanpakt zijn ze verloren. Die stemming werd er niet beter op, toen ik ongeveer twee maanden later een klein berichtje in de courant las:

De beruchte recidivist, Job Wouters, is van zijn bed gelicht, verdacht van diefstal met braak. Laat ik eerst zeggen: Men heeft me nooit sentimenteel genoemd en ik gevoel vaak een zeer onchristelijken afkeer voor dat „boeventuig”, maar thans kon ik niet nalaten te zeggen: „Arme Job.”

Rotterdam.

HENRIËTTE KRIEBEL.

MOMENT-OPNAMEN

DOOR NANNIE VAN WEHL.

III.

Zusje is heel stout geweest. Om elf uur wordt ze op zolder gebracht, voor 't eerst van haar leven. Ze mag er weer af, als ze fräulein afkust. Want fräulein heeft het weer moeten ontgelden en het arme, blonde fräulein heeft zelfs geschreid.

Huilend, gillend, schoppend, is zusje boven aangeland. Z6o vreeselijk heeft ze gegild, dat moeder eigenlijk bang was voor de gevolgen der te groote opwindning. Maar moeder houdt vol — 't is niet meer uit te houden voor fräulein, en fräulein kan het veel te goed met de twee anderen vinden, dan dat moeder haar de vlag zou laten strijken voor zusje.

Twaalf uur. Zusje huilt nog steeds, een beetje minder woest.

„Willste lieb sein, Mädcl?”

„Nein! nein!”

Eén uur. Zusje huilt niet meer onafgebroken. Alleen zoo nu en dan breekt de bui weer los.

„Willste lieb sein, Herzi?”

„Nein! nein!”

Moeder zit, evenals zusje, opgesloten. In de eetkamer, waar ze langs de trap elke zucht, elke beweging der kleine oproerlinge kan hooren.

Twee uur. Zusje is stil.

„Willste lieb sein, Schatzi?”

„Nein!” Kort en vinnig.

Drie uur. Hoe wordt het nog drie uur in zoo'n middag!

„Willste lieb sein, Kindel?”

„Nein, aber ich habe groszen Hunger.”

Dat kàn. Ze heeft nu vanaf het ontbijt niets gehad. En honger heeft moeder niet als straf bedoeld.

„Man soll lieb fragen, Herzi!”

Van den zolder komt een kleine stem: „Mütter, bitter ein Bütterbrot!”

De meid wordt naar boven gestuurd met een boterham, bruin brood met boter, op een schoteltje.

Als ze terug is, roept moeder weer aan de trap, gebruik makend van de verzachting in zusjes stemming, die ze heeft meenen op te merken:

„Willste, lieb sein?”

„Nein!”

„Jetzt frage ich es nicht länger, jetzt sollste es selbst rufen.”

KERNWOORD VOOR No. 7.

Volharding en vertrouwen beheerschen een moeilijkheid en overwinnen een schijnbare onmogelijkheid.

JEREMY COLLIER.

CORRESPONDENTIE.

Ter wille van het kind.

Tentoonstelling van de voorwerpen van kunst en smaak (prijzen voor de verloting ten bate van het bouwfonds v. h. Centraal Genootschap) in *Odéon*, Singel, Amsterdam, van 15 tot en met 19 Oct., van 10—5 uur.

Toegangsprijs f 0.25, Dinsdag f 0.50.

Bijna een jaar lang heeft een klein groepje noeste werkers en werksters hard geploeterd en vaak geredeneerd als Brugman, en daardoor van tal van kunstenaars en wie met kunst maar iets te maken hebben prachtige geschenken gekregen. Schilderijen en teekeningen, etsen en aquarellen, foto's en fototoestellen, porcelein, kristal, goud en zilver, borduurwerk, boek- en plaatwerken enz. enz., te veel om op te noemen — maar alle kunst- en smaakvol.

Tal van klinkende namen zijn er onder de schenkers. Jozef Israëls opende de rij. Jan Toorop, Blommers, Monnikendam, Haverkamp, W. de Zwart, Storm van 's Gravenzande, Voerman, Van de Sande Bakhuizen, Piet Mondriaan, Citroen, Huib Luns, Niehorster, Jan Jans, ziehier een greep uit de lange lijst van schenkers van eenige honderden prachtige prijzen.

Van deze smaakvolle verzameling wordt deze week van 15—20 Oct. een tentoonstelling gehouden in *Odéon* op 't Singel. Want al dit werk is gedaan voor een verloting, waarvan de baten besteed worden om het heerlijke Zwartendijkhuis, dat schitterende modelkoloniehuis van het Centraal Genootschap, onbezwaard te maken.

Helpt allen mee! Gaat deze tentoonstelling zien en koopt een lot — verkoopt loten zooveel mogelijk onder uw familie en vrienden. Helpt aan dit groote werk!

Mej. A. Snellen verzoekt te melden, dat tot het voorloopig bestuur harer vereeniging voor weezenopvoeding ook nog is toegetreden de heer J. Gordon Spandaw, arr.-schoolopziener te Assen.

Men kan zich nog aanmelden.